

[Helge Larsen.]

forskul i opfattelsen mellem de to ærede medlemmer og os. For os er spørgsmålet om et demokrati, om ansvaret for udviklingen i et demokratisk samfund, ikke noget, der blot ligger hos regeringen og folketinget. Jeg erkender, at det ligger i meget væsentlig grad dér, men det ligger også længere ude, det ligger hos hver enkelt borger, hos organisationer, hos brancheforeninger o.s.v. i videste forstand.

Det, man tilstræber med den lovgivning, der her er foreslået, er jo ikke — som det ærede medlem hr. Poul Møller mente det — at opbygge en teknokratisk organisation med disse tre nationaløkonomisk kyndige, men det er at skabe et forum, hvor repræsentanter, der står med ansvar i erhvervslivet og i det danske samfund i det hele taget, kan mødes, udveksle synspunkter og muligvis lære at forstå hinandens synspunkter bedre. Det er efter min opfattelse ikke en forflygtigelse, men en understregning af det ansvar, som hver enkelt af os har for udviklingen i et demokratisk samfund.

Og dermed anbefaler jeg lovforslaget.

Aksel Larsen: Nu har vi jo udvalgsbehandlingen bag os, vi har fået besvaret en del spørgsmål, der var stillet til den højtærede minister, og vi har fået forelagt enkelte ændringsforslag til lovforslaget, ændringsforslag, som jeg vel må gå ud fra bliver vedtaget, eller som regeringen og regeringspartierne i hvert fald vil forsøge at få vedtaget ved denne anden behandling.

Når jeg tager alt dette i betragtning og også ser på, hvordan lovforslaget oprindelig var formet, og hvordan det antagelig vil være formet efter denne anden behandling, er jeg nødt til at sige, at jeg har mere vanskeligt, end jeg havde ved første behandling, ved at se, hvad nytte en sådan lov skal gøre. Jeg har vanskeligt ved at se nødvendigheden af en lov om økonomisk samordning og om et økonomisk råd som her foreslået. Jeg kan muligvis godt tænke mig regeringens motiver hertil. Ja, det kan jo være, at jeg ikke tænker helt rigtigt, men selv om det ærede medlem hr. Axel Kristensen er forarget over, at nogen kan tro, at han har motiver, mener jeg, man har lov til at regne med, at alle mennesker

har motiver. Jeg tænker mig altså, at også regeringen har motiver, og jeg forsøger at finde ud af, hvad der kan være regeringens motiver til, at man vil have dette institut for økonomisk samordning.

Så tænker jeg videre, og det er vel ikke så svært at forestille sig, at også regeringen må være betænkelig ved den økonomiske udvikling her i landet i det sidste par år: priserne stiger, indkomsterne stiger, valuta-balancen forværres, inflationen er på march. Der må gøres noget, og vi har uægtelig hidtil ikke mærket, at regeringen var i stand til virkelig at få hånd i hanke med den økonomiske udvikling eller foreslå og gennemføre de foranstaltninger, som skulle være nødvendige for at dæmme op for den overhåndtagende inflation.

Jeg forestiller mig — det er muligt, det er forkert — at det er alt dette, der har fået den høje regering til at sige: vi må dog forsøge at gøre et eller andet, og selv om vi ikke ved, hvad der skal gøres, og selv om vi ikke selv kan finde ud af noget ordentligt, kunne vi dog lave et institut, et råd, et sekretariat, som så muligvis kan finde ud af noget. Jeg har i hvert fald i den tid, jeg har beskæftiget mig med politik og samfundsspørgsmål, nogle gange oplevet, at når en regering eller for den sags skyld et parti eller en bevægelse syntes at være kørt fast og ikke kunne finde ud af noget positivt at gøre, så lavede man en konference, nedsatte et udvalg, en komité eller et råd i håb om, at der så på en eller anden måde skulle vise sig noget. Undskyld, at jeg forestiller mig, at det måske kan være håbet om, at dette institut eller råd for økonomisk samordning skal komme med materiale og ideer, som kan hjælpe regeringen og måske også folketinget til at finde en forsvarlig økonomisk politik, der er årsagen til, at dette lovforslag er kommet frem, men jeg tror ikke, at dette er den rette vej, og jeg kan slet ikke tro det efter den skikkelse, lovforslaget vil få, hvis den højtærede økonomiministers ændringsforslag går igennem.

Ændringsforslagene går jo i hovedsagen ud på, at nu skal der ikke være noget institut, noget forskningsinstitut, men derimod et sekretariat med en sekretariatschef. Ja, jeg har jo ganske vist nu fra det ærede medlem hr. Henning Rasmussen hørt, at